

RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

UITSpraak Nr. 2006/054 Le

in de klacht nr. 2006.0146 (002.06)

ingediend door:

hierna te noemen 'klager',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

De echtgenote van klager is van 1 april 1974 tot 1 mei 1989 in dienstbetrekking geweest bij een stichting. Verzekeraar is de uitvoerder van de pensioenregeling van deze stichting. De echtgenote van klager was tijdens haar dienstverband uitgesloten van deelname aan de pensioenregeling van de stichting.

Nadat het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen meermalen had beslist dat het met terugwerkende kracht niet is toegestaan om deeltijdwerkers uit te sluiten van deelname aan een voor alle werknemers in een onderneming geldende pensioenregeling, aangezien deeltijdwerkers in meerderheid vrouwen zijn en het EG-verdrag het maken van onderscheid naar geslacht in arbeidsverhoudingen verbiedt, heeft klager op 19 mei 2003 een verzoek tot reparatie van het pensioen van zijn echtgenote bij verzekeraar ingediend.

De voormalig werkgever van de echtgenote van klager bleek niet meer te bestaan. Verzekeraar heeft toen twee ondernemingen die enige betrokkenheid hebben gehad met deze voormalig werkgever benaderd. Deze stelden zich evenwel op het standpunt dat zij niet als rechtsopvolger van de toenmalige werkgever van de echtgenote van klager kunnen worden beschouwd.

Een pensioenreglement van de voormalig werkgever van de echtgenote van klager is niet meer voorhanden.

Bij brief van 16 juni 2005 heeft verzekeraar het verzoek van klager om tot reparatie van het pensioen van zijn echtgenote over te gaan, afgewezen.

De klacht

Verzekeraar heeft na langdurig onderzoek vastgesteld dat klagers echtgenote aanspraak kan maken op pensioenreparatie, maar wenst daartoe niet over te gaan omdat hij de kosten daarvan niet kan verhalen op de voormalig werkgever van de echtgenote van klager, dan wel een rechtsopvolger van deze werkgever. Klager weet dat een bedrijfstakpensioenfonds een voorziening heeft getroffen

2006/054 Le

voor het tegemoetkomen aan pensioenreparatieverzoeken en vindt dat verzekeraar daartoe ook moet overgaan.

Het standpunt van verzekeraar

Verzekeraar is juridisch niet gehouden om op eigen kosten tot pensioenreparatie over te gaan. Het is verzekeraar niet gelukt om de toenmalige werkgever van de echtgenote van klager of een rechtsopvolger van deze te bewegen over te gaan tot betaling voor pensioenreparatie. Verzekeraar heeft het door klager gedane verzoek tot pensioenreparatie derhalve afgewezen. De Ombudsman achtte dit standpunt juist.

Klager stelt dat een bedrijfstakpensioenfonds dat hij kent een voorziening heeft gevormd voor het tegemoetkomen aan pensioenreparatieverzoeken. Verzekeraar heeft een dergelijke voorziening niet getroffen en is ook niet van plan dat alsnog te doen. Van belang is hierbij onder meer de andere verhouding die verzekeraar heeft ten opzichte van werkgevers in vergelijking met een bedrijfstakpensioen-fonds.

Voorts stelt klager dat één van de door verzekeraar benaderde organisaties wel als rechtsopvolger van de toenmalige werkgever van de echtgenote van klager kan worden beschouwd. Mocht dit inderdaad zo zijn, dan kan klager een claim tot pensioenreparatie richten tot die organisatie. Daar zal immers beoordeeld moeten worden of de claim op basis van de historische pensioenregeling terecht is en of de verplichting van de toenmalige werkgever van de echtgenote van klager is overgegaan op die andere werkgever. Een en ander onttrekt zich aan de waarneming van verzekeraar.

Verzekeraar is dan ook niet gehouden meer te doen dan hij reeds gedaan heeft.

Het commentaar van klager

Na kennisneming van het verweer van verzekeraar heeft klager zijn klacht gehandhaafd.

Het oordeel van de Raad

1. De Raad stelt voorop dat hij - gezien de overgelegde stukken - ervan uitgaat dat de echtgenote van klager was uitgesloten van deelname aan de voor alle werknemers van de stichting geldende pensioenregeling wegens het verrichten van deeltijdarbeid.

Naar vaste rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is een dergelijke uitsluiting in strijd met het destijds geldende artikel 119 (thans artikel 141) van het EG-verdrag.

2. Voor een goede beoordeling van de klacht dient de vraag te worden beantwoord of een particuliere verzekeraar, als uitvoerder van een pensioenregeling van een werkgever, in alle gevallen gehouden is op eigen kosten tot pensioenreparatie over te gaan indien sprake is geweest van een uitsluiting van deelname aan een pensioenregeling in strijd met artikel 119 (oud) van het EG-verdrag.

3. Over het antwoord op deze vraag bestaat nog geen juridische duidelijkheid. Deze duidelijkheid kan slechts verkregen worden door het stellen van prejudiciële vragen aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen. Gelet op het feit dat voor het stellen van dergelijke vragen aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen in de procedure bij de Raad - anders dan in een procedure bij de gewone rechter - geen mogelijkheid bestaat, is verdedigbaar dat verzekeraar het in deze zaak wil laten aankomen op een uitspraak van de rechter. Verzekeraar heeft aldus de goede naam van het verzekeringsbedrijf niet geschaad.

2006/054 Le

De beslissing

De Raad verklaart de klacht ongegrond.

Aldus is beslist op 4 september 2006 door mr. E.M. Wesseling-van Gent, voorzitter, mr. J.G.C. Kamphuisen, mr. E.J. Numann, mr. F.R. Salomons en mr. C.W.M. van Ballegooijen, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Guijt, secretaris.

De voorzitter:

(mr. E.M. Wesseling-van Gent)

De secretaris:

(mr. J.J. Guijt)